

287. DIVNO JE U NEBU GORE

p

1. Div - no je u ne - bu go - re, že - lja mij' da sam već ta -

mo. Gde me pos-le bor-be, sjaj-na kru-na će-ka, tam' ću gle-dat li - ce Bo -

(287. Divno je u nebu gore)

mf Refren

ga. Ka - koj' na - da ov - de slav - na, doć'

u ne - ba bla - žen - stvo. Moj Hris - tos je tam', pri -

pra - vi - o dom, gde svet - lost lju - ba - vi več - no sja.

2. U nebu je blaženi mir, na prestolu je naš Pastir.
Odaju mu svaku čast, slavu i hvalu, novu pesmu mu pevaju. Refren
3. U nebu nema rastanka, nema suza, bola, jada,
Tamo je veselje, večno sa radosti, pliva s' u moru ljubavi. Refren
4. Kako j' divno u nebu gor', gde se blaženih sreta zbor.
I rukom za ruku, na kristalnu reku, hode, raduju s' Jagnjetu. Refren
5. Divno je u nebu gore, gde nema straha, ni smrti,
Svaka noć gubi se, Hrista svetlost sja se, u slobodi i u hvali. Refren
6. Divno je u nebu gore, gde večno žive blaženi,
U večnoj milini, tamo su presrećni. Mir Hristov uživaju svi. Refren
7. U jednoj slozi tam' žive, za bes i ljutnje ne zna se,
Tamo je svetinja, mir, sjaj i milina, u krugu našega Spasa. Refren
8. Divno je u nebu gore, zato sad tamo težim ja.
To ištem od Boga u belom ruhu, da u Sion mi s' nađe duša. Refren